॥ सञ्जय उवाच ॥ ततः पुनरमेयात्मा केशवोऽर्ज्जुनमब्रवीत्। कृतसङ्कल्पमायान्तं बधे कर्णस्य भारत।
अद्य सप्तदशाहानि वर्त्तमानस्य भारत। विनाशस्यातिघोरस्य नरवारणवाजिनां। २६२५
भूत्वा हि विपुला सेना तावकानां परैः सह। अन्योन्यं समरं प्राप्य किञ्चिच्छेषा विशाम्पते।
भूत्वा वै कौरवाः पार्थ प्रभूतगजवाजिनः। त्वां वै शत्रुं समासाद्य विनष्टा रणमूर्द्धनि।
एते ते पृथिवीपालाः सृञ्जयाश्च समागताः। त्वां समासाद्य दुर्द्धर्षं पाण्डवाश्च व्यवस्थिताः।
पाञ्चालैः पाण्डवैर्म्मत्स्यैः कारूषैश्चेदिभिः सह। त्वया गुप्तैरमित्रघ्नैः कृतः शत्रुगणक्षयः।
को हि शक्तो रणे जेतुं कौरवांस्तात संयुगे। अन्यत्र पाण्डवाद्युद्धे त्वया गुप्तान्महारथात्। २६४०
शक्तस्त्वं हि रणे जेतुं ससुरासुरमानुषान्। त्रीँल्लोकान् समरे युक्तान् किं पुनः कौरवं बलं।
भगदत्तञ्च राजानं कोऽन्यः शक्तस्त्वया विना। जेतुं पुरुषशार्दूल योऽपि स्याद्वासवोपमः।
तथेमां विपुलां सेनां गुप्तां पार्थ त्वयाऽनघ। न शेकुः पार्थिवाः सर्व्वे चक्षुर्भिरपि वीक्षितुं।
तथैव सततं पार्थ रक्षिताभ्यां त्वया रणे। धृष्टद्युम्नशिखण्डिभ्यां भीष्मद्रोणौ निपातितौ।
को हि शक्तो रणे पार्थ भारतानां महारथौ। भीष्मद्रोणौ युधा जेतुं शक्रतुल्यपराक्रमौ। २६४५
को हि शान्तनवं भीष्मं द्रोणं वैकर्त्तनं कृपं। द्रौणिञ्च सौमदत्तिञ्च कृतवर्म्माणमेव च।
सैन्धवं मद्रराजानं राजानञ्च सुयोधनं। वीरान् कृतास्त्रान् समरे सर्व्वानेव निवर्त्तिनः।
अक्षौहिणीपतीनुग्रान् संहतान् युद्धदुर्म्मदान्। त्वामृते पुरुषव्याघ्र जेतुं शक्तः पुमानिह।
श्रेण्यश्च बहुलाः चीणाः प्रदीर्णाश्च रथद्विपाः। नानाजनपदाश्चोग्राः क्षत्रियाणामसर्व्विणां।
गोवासदासमीयानां वशातीनाञ्च भारत। प्राच्यानां वाटधानानां भोजानाञ्चाभिमानिनां। २६५०
उदीर्णाश्वगजा सेना सर्व्वक्षत्रस्य भारत। त्वां समासाद्य निधनं गता भीमञ्च भारत।
उग्राश्च भीमकर्म्माणस्तुषारा यवनाः खशाः। दार्व्वाभिसारा दरदाः शका रामठकौङ्कणाः।
अन्ध्रकाश्च पुलिन्दाश्च किराताश्चोग्रविक्रमाः। म्लेच्छाश्च पार्व्वतीयाश्च सागरानूपवासिनः।
संरम्भिणो युद्धशौण्डा बलिनो दण्डपाणयः। एते सुयोधनस्यार्थे संरब्धाः कुरुभिः सह।
न शक्या युधि निर्ज्जेतुं त्वदन्येन परन्तप। धार्त्तराष्ट्रमुदग्रं हि व्यूढं दृष्ट्वा महाबलं। २६५५
यत्र त्वं न भवेस्त्राता प्रतीयात् को नु मानवः। तत्सागरमिवोद्भूतं रजसा संवृतं बलं।
विदार्य्य पाण्डवैः क्रुद्धैस्त्वया गुप्तैर्हतं विभो। मागधानामधिपतिर्जयत्सेनो महाबलः।
अद्य सप्तैव चाहानि हतः संख्येऽभिमन्युना। ततो दशसहस्राणि गजानां भीमकर्म्मणां।
जघान गदया भीमस्तस्य राज्ञः परिच्छदं। ततोऽन्येऽभिहता नागा रथाश्च शतशो बलात्।
तदेवं समरे पार्थ वर्त्तमाने महाभये। भीमसेनं समासाद्य त्वाञ्च पाण्डव कौरवाः। २६६०
सवाजिरथमातङ्गा मृत्युलोकमितो गताः। तथा सेनामुखे तत्र निहते पार्थ पाण्डवैः।
भीष्मः प्रासृजदुग्राणि शरजालानि मारिष। स चेदिकाशिपाञ्चालान् करूषान्मत्स्यकैकयान्।
शरैः प्रच्छाद्य निधनमनयत् परमास्त्रवित्। तस्य चापच्युतैर्ब्बाणैः परदेहविदारणैः।